

DIÁKKÖREINKRŐL JELENTJÜK

XI. /JUBILEUMI/ OTDK, NYIREGYHÁZA

A Tudományos diákkörök XI. országos konferenciáját 1973. március 15-17 között a Nyiregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola rendezte. A konferencia megrendezésére Petőfi-jubileum jegyében került sor. A társadalomtudományi tagozat négy szekcióban tartotta üléseit: magyar irodalom, világirodalom, nyelvészet, és történelem /ezen belül régészet és néprajz/.

A konferencia egészét a vidéki egyetemek /KLTE, JATE/ előretörése jellemezte, az ELTE-vel szemben. Az ELTE elsőbbségét csak középkori magyar történelemből tudta megtartani. Annak ellenére, hogy a fődíjat történelemből a mi Zombori Istvánunk kapta "A johannita lovagrend története és gazdasági tevékenysége a Szentföld elvesztésétől a XVI. sz. közepéig különös tekintettel Provence területére" c. dolgozatával, meg kell jegyeznünk, hogy a JATE, ami a dolgozatok számát illeti elmaradt a másik két egyetem mögött. Különösen a KLTE-n folyó diákköri munka érdemel elismerést; tőlük van mit nekünk e téren is tanulni. Őszintén szólva Zombori István dolgozatán kívül a mi dolgozataink többsége nem képviselt átlagon fölüli szintet. Mindez arról tanuskodik, hogy van még mit tenni ezen a téren. A budapesti és debreceni hallgatók hozzászólásai is alapos felkészültségről tanuskodtak. Mi sem panaszkodhatunk, mert több témához a mi hallgató résztvevőink is hozzá tudtak szólni, különösen középkori történelmi témákból.

A konferencia másik jellemzője a főiskolai dolgozatok számának további emelkedése. Természetesen a színvonalbeli különbséget észre lehetett venni néhány esetben az egyetemi és főiskolás dolgozatok között, de Romsics Ignác /Szeged/ TKF "Kalocsai társadalmi-politikai viszonyai 1918-1919-ben" c. dolgozata egész magas színvonalu volt. A rendezők közül tetszett Pusztai Ibolya, aki Ady és a románok kapcsolatához hozott újabb adalékokat, csalódást okozott viszont Tidrenczel Sándor "Egy választás története" c. dolgozatával. Nála mutatkozott meg legjobban az, hogy éppen a gyenge vagy közepes előadások szerzői tudományos színben próbálnak

tetszelegni. Mindenesetre örvendetes a főiskolai diákkörök ilyen irányu fejlődése, amely minket is arra biztat, hogy a jövőben felveszük velük a kapcsolatot /legalábbis a szegediekkel, de hasznos lenne a többiekkel is/.

A pestiek közül nagy sikert aratott Zsurka Ágnes, egy köznemesi család Árpád-kori birtoktörténetének feldolgozásával. Általában jellemző volt a pestiekre, hogy a kevésbé látványos és csak sok munka árán eredményeket hozó középkori magyar történelmi témákat karolták föl. Nálunk sem ártana kialakítani egy olyan csoportot, amely szintén hajlandó lenne foglalkozni történelmünk e korai századainak problémáival. Ehhez viszont elsősorban az kell, hogy a latin előtanulmányokkal rendelkező történelem szakosok - természetesen, ha kedvük van - menjenek problémáikkal a minden téren segíteni kész tanszéki oktatókhoz.

A debreceniek közül két dolgozat érdemel megkülönböztetett figyelmet: Gellén József - Az etnikai csoportok problematikájáról az Egyesült Államokban - jó problémafelvetésével és látásával; valamint Kövér György, aki az orosz értelmiség származásához hozott adalékokat a XIX-XX. sz. fordulójáról. Itt kell megjegyeznünk, hogy Gellén József angol szakosként készítette el történelmi tárgyú dolgozatát, ami a különböző diákkörök együttműködésének szép példája.

A mieinknél kitűnt a dolgozatok kis száma, amely az eddigi nem eléggé hatásos diákköri munkánk bizonyítéka. Annál örvendetesebb viszont Zombori István kiemelt pályadíja. Főként külföldi szakirodalom alapján dolgozta föl a johannita lovagrend történetét, felhasználva eredeti forráskiadványokat is. Ugy érezzük, - nemcsak azért, mert egyetemünk hallgatójáról van szó - hogy a kiemelt első díj történelemből jó kezekbe jutott. Botond Ágnes és Zentai Mária Petőfi tárgyú irodalmi dolgozataikkal szintén jogosan vették át a KISZ különdíját.

A régészeti dolgozatok tekintetében örvendetes, hogy a szegediek már évek óta tartják vezető helyüket, mind a dolgozatok számát, mind azok színvonalát tekintve. Most Horváth Ferenc kapott pályadíjat, bemutatva a halomsíros kultúra bronzköveit a Közép-Duna medencében. Meg kell jegyezni itt, hogy karunkon nincs régészképzés, és az érdeklődők csak harmadik szakként folytathatnak tanulmányokat.

Reméljük, hogy a régészeti diákkörünk a jövőben is tartani fogja vezető szerepét az ország egyetemei és főiskolái között. Szép volt Szalma Zsuzsa szereplése a keszthelyi Festetich uradalom XIX. század eleji problémáinak bemutatásával.

Végül szólnunk kell a rendezésről is néhány szót. Ugy érzem, mindnyájan kellemes emlékekkel hagytuk el Nyíregyházát; az OTDK Petőfi-jubileumi ülásszakát méltó környezetben rendezték. Ittnemcsak arról szólunk dicsérőleg, hogy kitűnő volt a tájékoztatás, a "kacsalábon forgó kastélyban" egy, központi helyen voltak az előadások, a program ismeretében át lehetett menni az egyik szekcióból a másikba; hanem arról is, hogy a rendezők kedvességükkel valóban példát mutattak. E pár nap alatt az OTDK tiszteletére két lapot adtak ki, számot állítottak össze a történész diákkör tagjai, minden szükséges információt megkaptunk a városról, a Besenyei György Tanárképző Főiskola történetéről.

Ugy érezzük, hogy további tapasztalatokkal gazdagodtunk és ezeket hasznosítani is tudjuk a legközelebbi - remélhetőleg Szegeden megrendezendő - OTDK-n.

Frank Gábor

RÉGÉSZKÉPZÉS SZEGEDEN

Hazánkban egyedülálló, de Közép-Európában is ritkaságszámba menő az a lehetőség, amit a szegedi régészképzés nyújt. Nagyon ritka az olyan szerencsés adottságú hely, ahol az elméletben elsajátított fogalmakat rögtön össze lehet kapcsolni a gyakorlattal. Így azonban már a kezdő régész hallgató előtt is megnyílnak a kutatás távlatai. Az Alföld gazdag lelőhelyei kitűnő lehetőséget nyújtanak a szakma legfontosabb titkainak elsajátítására. A nagyszerű lehetőségekkel élni kell!

Szegeden a régészképzésnek nagy hagyományai vannak. Az elmúlt években végzett hallgatók neve ismertté vált a magyar régészvilágban. Ezek a hallgatók nem riadtak vissza attól, hogy kis vidéki muzeumoknál végezzenek munkát. Ezért ezeknél, és más muzeumoknál is nagy igény mutatkozik a Szegeden végző régészek iránt.